U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **O. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 11. 5. 2005, č. j. OAM-858/VL-07-04-2005, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 2006, č. j. 61 Az 65/2005 - 23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 17. 5. 2005 napadla žalobkyně rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2005, jímž byla její žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl rozsudkem ze dne 22. 9. 2006.

Žalobkyně brojila proti rozsudku včasnou kasační stížností; své výtky proti závěrům krajského soudu však nijak nespecifikovala. Uvedla pouze tolik, že uplatňuje důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) – d) soudního řádu správního, že všechny doposud rozhodující orgány ve svém úsudku pochybily a že i krajský soud posoudil její věc v rozporu s platným právním řádem. Rovněž požádala o to, aby byl její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek; tato žádost se však - s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou. Kasační stížnost v této věci má ostatně odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu).

V kasační stížnosti žalobkyně požádala též o to, aby jí byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce. Aby se soud přesvědčil o majetkových poměrech žalobkyně, vyzval ji k tomu, aby vyplnila příslušný formulář a ve stanovené lhůtě jej soudu zaslala zpět. To žalobkyně neučinila; soud proto usnesením ze dne 20. 12. 2006 její návrh na ustanovení zástupce zamítl a vyzval ji, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolila advokáta. Žalobkyně následně předložila plnou moc udělenou advokátu Mgr. Andreji Perepečenovovi a soud vyzval tohoto advokáta usnesením ze dne 29. 3. 2007 k doplnění náležitostí kasační stížnosti; poučil jej též o tom, že pokud výzvě nevyhoví, může být kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo advokátovi doručeno dne 5. 4. 2007; ve stanovené lhůtě ani později však advokát vůči soudu nijak nereagoval. Krajský soud proto předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z těchto důvodů:

Jednou ze zákonných náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž účastník jako stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Pouhá paragrafová či slovní citace některého zákonného ustanovení [v případě žalobkyně „§ 103 odst. 1 písm. a) – d) s. ř. s.“] tak jako stížní bod neobstojí.

Postrádá-li kasační stížnost alespoň jeden konkretizovaný důvod, není možno pro tento nedostatek v řízení o kasační stížnosti pokračovat, neboť Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Projevuje se zde zásada dispoziční: je na stěžovateli, aby svou kasační stížností určil meze přezkumu. Neučiní-li tak, kasační soud nemá, na základě čeho by přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu. Neobsahuje-li kasační stížnost žádný důvod, který by ji činil způsobilou k věcnému projednání, nestíhá Nejvyšší správní soud ani nutnost přezkumu z úřední povinnosti, již mu ukládá posledně citované ustanovení.

Tento nedostatek kasační stížnosti je nedostatkem odstranitelným; proto se krajský soud nespokojil s blanketní kasační stížností, jak ji podala žalobkyně, a vyzval ji podle § 108 odst. 1 s. ř. s. prostřednictvím advokáta k odstranění vad kasační stížnosti. Advokát se však k výzvě nevyjádřil, a odstranitelný nedostatek se tak stal nedostatkem neodstranitelným.

Pro tento neodstranitelný nedostatek nebylo možno v řízení pokračovat; Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu